

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§. 3. Similiter hæc hebdomada dat principium maioribus Christi mysterijs, cùm illa contineat adeo præclara, vt voluerit Daudid, quatenus oculos in illam conijciamus, sicut in vnum eorum in quo se Deum ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53092](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53092)

tuos desigas attendis & consideres hae omnia potius duratura: tamque breui tempore, vt fieri possit etiam hodie te iugeas afflictionibus & mortis angustiis oppressu, vbi mundus & quidquid ille tuque possides, te deseret patientem & expirantem: vt eum solummodo habeam nec alium inuenias: tibi succurrentem, cuius manibus spiritum tuum animamque commendes. Vtinam, vtinam hae animo volueritis! Hoc est iuxta D. Bernard. Salomonis consilium. *In die bonorum fructus boni, & malam diem fructus. Ad mirabile plane consilium, quando prospera tibi aridet fortuna, hae fructus prosperitate, verum tamen tibi prospice: confellim enim hae euolabit. Legit Symachus (vt notat D. Hieron.) in die bono, esto in bono. aitem vero malum intus. Et alio loco. Memento paupertatis, in abundantia. Hoc Christus hodie reipsa perficit.*

Eccles. 7. 15.
a. 10. c. 7.
Eccl. 18.

§. 3. Similiter, hae hebdomada dat principium maioribus Christi mysteriis, cum illa contineat adeo praclara, vt voluerit Dauid quatenus oculos in illam contingeret sicut in throni eorum, in quo se Deum Regemque omnium maxima declaratant.

13. 9.
Rom. 1. 10.

Ratio praedicta (inquit Bern.) ob quam huius septimanae passioe Dominicae Ecclesia principium assignet diem festiuitatis & gaudij: hominibus seruit vulgaribus, & vt praedicta oculis euanescant corporis: sed sunt & aliae rationes sapientioribus & in quibus intellectus est illustrior, quae notant & apertius designant profunda Sacramenta quibus incipit occupari Ecclesia. Praeferuntur D. Bern. eorum aliquas, & nos duas solummodo perpendemus ad hae diuina mysteria intelligenda maxime conuenientes. Prima est: vt pateat optima operum Saluatoris nostri conuenientia. Est hae Septimana ea quae continet prodigia eius suprema & opera maxime admiranda, de quibus dixit Isaias, quod ea nec oculis viderit, nec auris audiverit, nec in cor hominis ascenderit: opera sunt hae, quae Prophetas diuina luce supra modum illustratos rapiunt in admiratione, de quibus vnus eorum dixit. *Considerant opera sua & extasi.* Hebdomada operum adeo praecellentium & mirabilium, expeditat dare principium opere maxime stupendo omnium quae fecit, in quo se potentissimum, mirabilissimum, & suum primum ostendit Dominum, ac vt omnquam

Isai. 64. 4.
Abai. 3. 1.

in vita sua tale quid patrauerit: etenim corpus tot magnalibus prodigiolum tanto requireret capite adornari. Nec hoc inuenit ab Ecclesia ita statutum: sequitur enim diuinitu suum (vt ait Bernard.) qui idem praecedit: nam propius accedens Hierusalem, vt hae hebdomada opera sua praecleariora perficeret, illi hoc ingressu velut quoddam praedictum dedit, & quidem merito, quia vt ante diximus, hoc supponendum est velut lapis fundamentalis, cui magnam illud innotit adificium & nostrae redemptionis diuina structura, vt intelligamus, quoniam sit qui patitur. *Recogitate eum qui talem Hebrae sustinuit a peccatoribus aduersus semetipsum con. 12. 3. traditionem.* Sic nos hortatur Apoll. Cogitate & recogitate, semperque oculos refectite quotiescumque passionem Domini meditamini, pendentes quis sit hic qui tales sustinuit cruciatus, & tam horrendam a peccatoribus mortem inuolte tolerauit. *Recogitate eum.*

Opus; quo & in quo Christus euidenterem & certiore dedit de sua persona confirmationem: quod nempe verus esset Deus, Rex supremus, caeli solique Dominus, auctor donorum gratiae, & largitor gloriae & opus hoc sicut tale, distincte, clareque reuelauit illud Regi & Prophetae Dauid iam 2 mille annis, qui nos inuocauit, vt oculos in illud figeremus, & introitum hunc tantae gloriae & triumpho celebrem attenti consideremus, in psalmo illo, si verbis largi ac mitteris multo largioe: nam ex opinione S5. Patrum ad litteram Joquirur de Christo Redemptore nostro, quod confirmat D. August. ex praefixo illi titulo, in D. Avo. *Psalm. 67.* hic psalmus dirigitur in suum eiusque in ps. 67. *dedicator: quod si velimus scire quis iste sit finis (inquit ille) iam nobis illum exposuit D. Paul. suis Legi Christus.* Quod autem possimam de Christo celebrat, eius sunt trophae & gloriae: & ita se capere ostendit D. Paul. quauoquidem triumphalem ascensionis eius gloriam deseripserit huius psalmi vericulum assumit. *Ascendit in altum, cepit captiuitatem.* Et quamuis omnes Christi triumphi tantae fuerint excel. *Epist. 14. 2.* lenti indigoes, vt in illis euidenter personae suae declarauerit magnitudinem, quod verus esset Deus: porro potissimum dicit illos fuisse quos in ingressibus fecit ciuitatum: nam in illis moris est triumphatoribus triumphos suos & gloriae magnificentias exponere & iactare solentibus: prouide in illos, quos maximus ille Dominus fecit, ait Dauid, precium oculis suos conuocant illi, qui illos ad hoc

I. Hoc suo ingressu declarauit Christum se Deum esse.
Rom. 10. 4.
Psalm. 67.
Epist. 14. 2.

771. 21. scionem: *Gratiam & gloriam dabit Dominus Se-*
condo: in confendo: quod ipse sit qui venit in
nomine Domini id est eum auctoritate, nomine
& potestate Dei, prout postmodum explicabimus.
 Hic igitur est ingressus ille solennis que iusti-
 tior sicut verus Deus & Rex absolutus. *Ingressus*
Dei mei, Regis mei: quia in illo se talem esse de-
monstravit: ex sententia D. Hier. inulto clarius
ac manifestius, quam in operibus suis maxime
stupendis ac prodigijs que in omni vita sua
parauerat. Patet autem ita esse ex ratione quadam
eternae diuinaque Philosophiae, quam supra
 declarauimus, probando dominum Deo propriu
 de. 15 & opus in quo se Deum esse clarius ostendit,
 quod nec communicatur, nec communicari po-
 test alicui creaturae, ne quidem supremo Angelo,
 illud esse quod dominum habeat super cor hu-
 manum & in voluntate liberam, faciendo quid-
 libet & quomodo libet in ea, motu quodam effi-
 caci, & effectu infallibili, ne punctum tamen e-
 ius aditus libertati: quod manum iniiciat effi-
 cacter cordi ac voluntati liberae, illanque mo-
 ueat quomodo & quocumque voluerit, nullam
 tamen vim eius inferens libertati. Opus est hoc
 solus Diuinae omnipotentiae & illius supremo
 domino ac absoluto proprium, vt Dominus sit
 honorum cordium. Nulla creatura ad hoc
 potest accedere.

Et tunc in multis Christus hanc proba-
 uent potestatem ad hoc in humanis agris, effi-
 cacter operando & cum effectu in multorum
 cordibus, id quod voluit, & qua ratione voluit:
 porro in hoc ingressu multo manifestius demō-
 strat omnium se esse Dominum, & amicorum
 & inimicorum, & cordis eorum qui eum vide-
 rant, & qui nunquam viderant, sacerdotum & sa-
 culatum, Principum & plebriorum, Iudaeorum
 & gentium: quia in omnibus nunc operabatur
 quo modo & ratione vellet, & in omnibus diui-
 nae lux manus explicabat omnipotentis, de om-
 nibus & in omnibus agendo tantum quantum
 & quomodo vellet, nec tamen vel a piecem eoru
 detrahendo libertati. Princeps in supremo con-
 silio cui summus Pontifex Cayphas praesedit,
 consilium decreto & pari calculo sacerdotu om-
 nium ac consiliorum cum morti aduicarsat
 etiam publicam iam sententiam, quam irrevocabi-
 li, dato mandato carceris apparitoribus suis, &
 publico praecone decreto proclamato, vt nemo
 illum suscipere in domum praesumeret, sed qui-
 scumque illum latenter sciret in conscientia te-
 neretur illum vel tradere, vel manifestare pu-
 blicum mortisque multandum.

Cum iam totum capitulum Hierosalem con-
 cta disposuisset ad huius sententiae executionem:
 ipse spectantibus inter Saluator per mediu vrbis
 Hierusalem tali pompa & solenni processione,
 tantoque populo confectus, quantus eo tunc
 confluerat, & mundus vniquam viderat:
 tendit autem recta in templum tanquam pro-
 priam sibi domum vt Dominus illius, & quasi
 talis ad maiorem eius confirmationem, merca-
 tores & negotiatores cum suis pariter animalibus,
 flagris petulosos eliminat, indeque propellit
 ditissimos quoque & potentissimos, velut ca-
 nes, mensas eorum & pecuniam per terram dei-
 ctiens, quam vt pupillam oculi diligebant: in-
 tuentur illum hi & stupent alij, sed nec vllus
 mouere se praesumit illique obganire, moue
 pariter efficaciter corda non solum omnium ci-
 uium Hierusalem, sed etiam inu merabilis mul-
 titudinis populorum qui ex omnibus mundi
 cardinibus ad solennitatem Pasche confluxerant:
 quatenus omni timore Principum post
 positum, imo etiam ipsi ad ostra spectantibus, so-
 ras prodeant illum recepturi atque in ciuitatem
 introducunt triumphantem gloriae ac superis
 acclamationibus in mundo haecenus inauditis,
 palmas, tamisque blitarum gestantes manibus,
 propria exeutes vestimenta, quibus terram te-
 gerebant per quam in asina residens gradiebat.
 Cum adessent ibi milia militum turme gen-
 tilium quas Romani ibidem aiebant, vt urbem
 populumque sibi subiectum considerent, qui
 perserere non poterant vt alius Rex quam Caesar
 Romanus acclamaretur: sic in eorum cordibus
 operatur, vt omnes adint nedum quereci audien-
 tes dominum hunc ab omnibus proclamari Re-
 gemque absolutum: sed etiam ipsi se comite-
 turbae, & processioni exhiberent. Iusque voci-
 bus aut litas foerent piebis ac clamationes. Hic
 amictamus teneras puerorum voculas qui a
 matrum suarum vberibus suspensae idem facie-
 bant illum Regem, Dominum, Messiam, Deum
 que nominantes ac possidentes: vt illos saluare
 dignaretur. Quis tot tamque innumera corda
 mouet, vt excluso principum timore reci-
 pient eum omnes, tanta festiuitate letantes
 eum extollant, & ingressum illius acclama-
 tionibus celestent inauditis? Quis corda cohibet
 hostium tantae potentiae quanta rabie liuido-
 rum, qui ipse sunt hodie, qui heri & eadem est
 illis potestas, qua hodie praecellunt, & qua
 eo die illum nigro calculo damnauerunt, nec mi-
 nor tunc furor, odium, & mistria? Liquidum pa-
 tet hic ingressum hunc esse Dei omnipotentis
 & Re.

VII.
 Et hoc
 hodie
 liquidum
 constat.

ob. 24.
 25.
 26.
 27.
 28.
 29.
 30.
 31.
 32.
 33.
 34.
 35.
 36.
 37.
 38.
 39.
 40.
 41.
 42.
 43.
 44.
 45.
 46.
 47.
 48.
 49.
 50.

so concilio; multisque præhabitis argumentis
condemnaturus esset. *Et* iam sententia per totam
curiam publicata esset, dato mandato, vt si quis
hominem illum noverit, statim deferat: quia to-
tus sacer Secutus decreto singulari summi Pon-
tificis eum nigro calculo mortisque reum pro-
scripsisset: qua mente præfumeret ille Romam
egres intrare, idque publicè per plateas prote-
statur se talem esse? Sunt hi omnes meti homi-
nes, nec ausi sunt, nec hic auderet: quia quan-
tumlibet animosi essent, & quilibet homo sic, e-
tiam si supremus esset Seraphim, in manu sua
& potestate corda non continent mortalium, vt
de illis pro beneficiis suo disponat. Hoc Chri-
sto vero Deo Regi, & absoluto Domino referatur,
& hoc in ingressu suo euidenter demon-
strat, quod vt Deus, & Rex corda dirigat om-
nium Principum & plebeorum, atque de illis
quodlibet agit, nec per mittit vt se, nisi pro voto
suo, moueat. *Ingressus Domini Regis mei.*

*S. A. Huius ingressus eminentiam declarauit
Iacob in suo Iuda; & Spiritus S. in
sponsa caelestis; & Deus in obscuro quod
propheeta Iob enigmatice.*

T Antopere huius ingressus emiseret gloria,
tantumque Deum verum & supremum
omnium Regem testatur, vt illam exi-
mit Patriarcha Iacob, quasi bis milleis annis
ante prænoctet, tamque diuini & mystici
rebus Vates exprophetet. Iam mundo valedictu-
rus, filijs suis paternam cogitat impertiri bene-
dictiorem. Et quandoquidem, vt notat D. Pauli
in Epist. ad Hebr. fides in illis operabatur benefi-
cium. *Et Iacob dicitur moriens, benedixit filiis
& Iudubum est, vt asserit D. Chrysolto, quod
presentibus loqui non intendit sed eorum
fuit, ad successores quos fides reuelabat, ita censet D.
Augustin. Cum Iacob Patriarcha benediceret fi-
lijs suis presens tangens, futura prospiciens, &c.
Accedens igitur ad Iudam filium suum sibi præ-
sentem, eum Deus illuminabit, vt in illo Mes-
siam intelligeret ex eius semine procreandum, &
totus gaudio delibatus, quasi illum præsentem
haberet & oculis animæ suæ illi adhaeret, eum
illo colloquitur cepit, eiusque celebrare prærogati-
uas, & cum huius diei illæ tantæ essent, ab is-
ta præconijsui prolegum exorditur: *Iuda, re
laudabunt fratres tui Manus tue in terribilibus in-
micis tuis, &c.* Fili mi, glorias tuas &
triumphos contempler inter illos dies effulge-
ntes. *Bapt. de Lazaro 17.**

bit tibi ad gloriam quàm maximam, in qua fra-
tres tui consona te voce laudabunt, confitebun-
tur, & faustissimis gloriæ acclamationibus su-
premissisque excipient encomijs: in hoc autem die
Manus tuas in terribilibus inimicorum tuorum.

Duo prædicit hic admodum eximia Primum:
quod fratres illius in vnum conuenirent cum
laudaturi, & talem, qualis erat, publicè confellu-
ri. *Iuda se laudabunt fratres tui.* Secundum: quod
hac eadem præsertim tempore manus suas in Chri-
stini ceruicibus hostium suorum. *Manus tue
in ceruicibus inimicorum tuorum.* Ambo hæc in
hoc ingressu gaudemus impleri: quia dies est ho-
die in quo conueniunt fratres eius secundum
carnem, id est Iudæi ex omnibus tribubus. Dis-
persi habitabant per totum orbem: porro hoc die
omnes coadunantur in Hierusalem: si namque in
festo Pentecostes, quod erat minus solemne, co-
nuenirent teste D. Luca. *Ex omni natione que
sub caelo est, & hoc Deo disponente, et hac oc-
casionem ad illius celebrationem accurrerent tam
varie nationes, vt ipse testatur, Parthi & Medi,
& Æthiopia & qui habitant Mesopotamiam, Lu-
ciam, & Cappadociam, Pontum & Asiam,
Phrygiam & Pamphyliam, Ægyptum & partes
Libyæ que est circa Cyrenem & aduenæ Romanæ: vt
omnes prædicationi Apostolorum interessent
super quos tunc temporis venturus esset Spiritus
S. quanto magis hoc decerneret, vt ad festum
confluere agni Paschalis, quod erat maxime
venerabile, & in quo supremum omnium ope-
raturus erat mysterium humanæ redemptionis,
& illos adduxit Deus maiori confluxu, necdum
Iudæos, sed & gentium, qui uarrante D. Ioann.
Euangel. ad hanc solemnitatem festiui conuolâ-
runt: vt dies esse communis gaudij laudisque
Christi, totusque mundus fateretur quis ille es-
set, qui moriturus erat nempe verus Deus &
Rex Regum, omnesque pari applausu, laudibus
diuinis, & supremæ gloriæ acclamationibus Do-
minum intrantem susciperent: qui in hoc se
Deum testatur quod luce ecclesiæ collustraret
eorum intellectus, et eum Regem & Dominum
agnoscerent, qui corda eorum & liberas moueret
voluntates ad sui confessionem publicamque re-
ceptionem.*

Expendamus cum D. Chrysolto, quod Chris-
tus celebre patratum miraculum resuscitando
quatuordecim annorum Lazarum, decreverit vt Deus, pru-
dentissimâ suâ dispositione, vt eo innumera po-
puli multitudo omnis dignitatis atque ex omni-
bus terræ partibus confluere, quia opus illud
tale erat, ex quo Salmator hodie gloriam sibi
conci-

I.
Dum de
Iuda
prædicta
in Chri-
sto hodie
impletur.
A. 2. 9.
I. 11.
56. & 12.
20.
Hom. de
Lazaro. re-
suscitatio.

